

**Postanowienie z dnia 19 stycznia 1998 r.**

**I PZ 56/97**

**Żądanie zasądzenia wynagrodzenia za pracę jest sprawą o świadczenie, w której dopuszczalność kasacji zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 393 pkt 1 KPC), a nie sprawą o roszczenie niemajątkowe zmierzające do ochrony prawa do wynagrodzenia.**

Przewodniczący SSN: Walerian Sanetra, Sędziowie SN: Józef Iwulski, Zbigniew Myszka (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 lutego 1998 r. sprawy z powództwa Franciszka G. przeciwko Elektrotechnicznej Spółdzielni Inwalidów "E." w Z.Ś. o wynagrodzenie, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 2 września 1997 r. [...]

**p o s t a n o w i ł:**

1. o d d a l i ć zażalenie,
2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 75 zł - tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

**U z a s a d n i e n i e**

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu postanowieniem z dnia 2 września 1997 r. odrzucił kasację powoda Franciszka G. od wyroku tego Sądu z dnia 19 czerwca 1997 r. [...], oddalającego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 19 lutego 1997 r., oddalającego powództwo o zasądzenie od Elektrotechnicznej Spółdzielni Inwalidów „E.” w Z.Ś. kwoty 616,82 zł z tytułu wynagrodzenia prowizyjnego.

Odrzucając kasację powoda Sąd Wojewódzki wskazał na jej przedmiotową

niedopuszczalność według regulacji z art. 393 pkt 1 KPC, który stanowi, że kasacja nie przysługuje w sprawach o świadczenia, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięć tysięcy złotych, a w sprawach gospodarczych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Dlatego z uwagi na wskazaną wartość przedmiotu zaskarżenia w kwocie 618,82 zł, kasacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. 393<sup>5</sup> KPC.

W zażaleniu powód zarzucił zaskarżonemu postanowieniu „istotne uchybienia procesowe mające wpływ na wynik sprawy” (art. 368 pkt 5 KPC), a w szczególności „naruszenie przepisu art. 393 pkt 1 i art. 17 pkt 1 KPC” - przez przyjęcie, że roszczenie miało charakter majątkowy. Zdaniem skarżącego z zestawienia art. 393 pkt 1 KPC i art. 17 pkt 1 KPC wynika, że w przypadku dochodzenia roszczenia majątkowego w kwocie 616,82 zł, z roszczeniem niemajątkowym, chroniącym jego „prawa do wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego”, kasacja jest dopuszczalna bez względu na wartość roszczenia majątkowego.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, wskazując, że w sprawie o roszczenie majątkowe kasacja podlegała ograniczeniu z uwagi na nie przekraczającą pięć tysięcy złotych wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy uznał twierdzenia zażalenia za oczywiście bezzasadne. Sprawa o zasądzenie wynagrodzenia za pracę dotyczy podstawowego pracowniczego ekwiwalentu za pracę wykonaną w ramach stosunku pracy, który jest świadczeniem majątkowym ze stosunku pracy, przysługującym co do zasady za pracę wykonaną w określonej kwocie pieniężnej (art. 22 § 1 in fine, art. 77, 80 i 86 KP), co powoduje, że można dochodzić go w drodze powództwa o świadczenie ze stosunku pracy. Roszczenia tego nie sposób wywodzić, tak jak czyni to skarżący w zażaleniu, z ochrony abstrakcyjnie pojmowanego niemajątkowego prawa powoda do wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego, z zastosowaniem reguły zawartej w art. 17 pkt 1 KPC, ponieważ zobowiązanie pracodawcy do wypłaty wynagrodzenia za pracę ma jednoznacznie charakter świadczenia majątkowego ze stosunku pracy, przyjmującego postać pieniężnego ekwiwalentu za pracę wykonaną.

Równocześnie o charakterze niemajątkowego prawa i łącznie z nim dochodzonych roszczeń majątkowych - w sprawach należących według dyspozycji art. 17 pkt 1 KPC do właściwości rzeczowej sądów wojewódzkich - przesądza samoistny

niemajątkowy rodzaj dobra podstawowego, którego ochrony żąda powód. Dlatego też nie może podlegać żadnej kwestii, że skoro w rozpoznawanej sprawie powód dochodził zasądzenia określonej kwoty pieniężnej z tytułu pracowniczego wynagrodzenia prowizyjnego, to domagał się ochrony prawnej dobra majątkowego przez zasądzenie żadanego świadczenia w kwocie 616,82 zł, a w takiej sprawie kasacja jest wyłączona na podstawie art. 393 pkt 1 KPC.

Mając powyższe na uwadze zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 KPC w związku z art. 393<sup>19</sup> i 397 § 2 KPC, z orzeczeniem o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 § 1 KPC w związku z art. 391 i 393<sup>19</sup> KPC.

=====